जमानोऽवर्त्तिं पाप्मानं भ्रातृव्यानपनुदते" इति । यस्माद्देवै-रनुष्ठितं तस्माद्यजमानोऽपि तथानुतिष्ठेत् । देववाक्यवद्यजमान-वाक्यं व्याख्येयम् । तत्र मृत्युरूपः पाप्मा, अत्र तु भ्रातृव्य रूप इति शेषः ॥

उक्तस्य पशोर्देवतासम्बन्धं विधत्ते । "स एष उपवसथीये हं द्विदेवत्यः पशुरालभ्यते । द्वयं वा अस्मिँल्लोके यजमानः । अस्थि च माꣳसञ्च । अस्थि चैव तेन माꣳसञ्च यजमानः सꣳस्कुरुते" इति । यस्मिन्नहनि देवता यजमानस्य समीपे निवसति तदहरुपवसथीयम् । अतएवान्यत्राम्नायते, उपास्मिंस्तो यजमाणे देवता वसन्तीति । अत्राप्यग्नीषोमीयानुष्ठानदिना-दूर्द्धदिने यजमानः सोमेन यज्यते । तस्मादिदमहरुपवसथीयम् । यस्मिन्नहनि पशुरालभ्यः स द्विदेवत्यः । तौ च देवौ अग्नी-षोमौ, यदग्नीषोमीयं पशुमालभते इत्यन्यत्राम्नानात् । यजमा-नस्य शरीरमप्यस्मिन्मनुष्यलोकेऽस्थिमांसद्वयात्मकं ततो द्वि-देवत्येन पशुना यजमानः स्वकीयमस्थिमांसञ्च संस्कुरुते ॥

एतत्पशुदेवताप्रसङ्गेन सवनीयपशुदेवतारूपानुबन्ध्याख्य-पशुमग्निदेवतां मित्रावरुणरूपाञ्च मिलित्वा प्रशंसति । "तावा एताः पञ्चदेवताः । अग्नीषोमावग्निर्मित्रावरुणौ । पञ्चपञ्चो वै यजमानः । त्वङ्माꣳसꣳ स्नाय्वस्थि मज्जा । एतमेव तत्पञ्चधा विहितमात्मानं वरुणपाशान्मुञ्चति । भेषजतायै निर्वरुणत्वाय" इति । ता वा एताः पशुदेवताः पञ्चसङ्ख्याकाः कास्ता इति ता उच्यन्ते । उपवसथीयेऽह्नि द्वावग्नीषोमावस्य पशोर्देवौ, परेद्युः